

ВИЗВОЛЕННЯ ОДЕСИ

Рівно 76 років тому, 10 квітня 1944 року, наша рідна Одеса була звільнена від нацистів.

Тисячі наших рідних полягли за те, щоб ми насолоджувалися своїм життям та свободою. Теперішній час – результат тисяч зламаних доль, океанів пролитих сліз, та безкрайньої болі в душах тих, хто так завзято боровся, боровся за себе, за свій дім, рідних та Батьківщину. І хочеться розпочати цю тему, рядками вірша, що глибоко передає атмосферу тих страшних тяжких днів:

*Слезы мои непрошены.
Мы сильными быть должны.
Чтоб выстоять ради прошлого
И будущей мирной весны.
Последние дни оккупации
В блокадной Одессе. Держись!
Талоны тонкими пальцами
Сжимает хрупкая жизнь.
Мы все до предела уставшие.
Ведь в городе каменном враг
Не должен вышагивать маршами,
А он уж чеканит шаг!
В одесских старинных улочках
Застыл ожидания дух.
Наш пост обороны нешуточен
И остр от отчаяния слух.
В нас всех, в этот час окольцованных,
В висках бьется пульс-метроном.
Одесса блокадой не сломлена
Она вам не сдастся живьем!
Наш страх будто вера распавила.
Мы живы всему вопреки.
Два дня до победы осталось нам.
И станут дыханья легки.
Уйдут пароходами в прошлое
Мгновения горькой войны.
Поэтому слезы непрошены!
Мы сильными быть должны.
Свершится то время искомое,
И вспомнят о памятном дне
Потомки, еще нерожденные,
И скажут СПАСИБО тебе...*

Ворог був вигнаний з міста всього лише за добу, і ця операція увійшла в історію як одна з найблискавичніших. Сьогодні ми шануємо пам'ять тих,

хто визволив місто. На згадку про цих людей – воєначальників, льотчиків, артилеристів – названо вулиці Одеси, споруджені пам'ятники та обеліски, як дань поваги та безмежної гордості.

Операція з вигнання німецьких військ почалася в ніч з 9 на 10 квітня. Наші війська входили в місто по Тираспольському шосе, а командував операцією Родіон Малиновський, який сам був одеситом і дуже цим пишався. Щоб зберегти неповторне обличчя рідного міста, Р. Малиновський наказав не стріляти і не бомбити Одесу, яка і так вже була сильно зруйнована.

До ранку в місті не залишилося жодного нацистського окупанта. Весь день в місті звучала музика – грали патефони і гармошки, і старі й малі танцювали прямо на вулицях, багато хто плакав від радості. У дворах встановлювали столи, виносили продукти, які були в будинку, і зустрічали перемогу всі разом.

За долею Одеси стежила вся Європа. Мабуть, жодне місто країни не бачило настільки знаменитих визволителів, як Одеса.

Вже наступного дня після звільнення міста, 11 квітня 1944 року, весь світ дізнався про подвиг Одеси, і розповіло про це британське радіо. Лондонський диктор урочисто повідомив про це.

Одеса стала першим містом, яка поставила хрест на «блискавичному бліцкригу» нацистської машини... Наше місто оборонялося 73 дні, а потім пізнало 907 страшних днів окупації. За цей час загинули 82 тисячі одеситів, а 78 тисяч були вивезені до Німеччини.

Ми дуже пишаємося нашими героями, людьми які віддавали все, щоб ми могли насолоджуватися життям в стінах рідного міста. Проходить час і все менше і менше з нами залишається людей, які пережили ці страшні роки. Хочеться, щоб сьогоднішнє покоління пам'ятало про ці тяжкі часи та про подвиги своїх рідних, шанувало ті жертви, на які шли наші солдати. Адже не знаючи свого минулого, ти людина без майбутнього.